

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLH200016
NAZWA
OBSZARU Dolina Szeszupy

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [5. STATUS OCHRONY OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ B	1.2. Kod obszaru PLH200016	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Dolina Szeszupy

1.4. Data opracowania 2008-11	1.5. Data aktualizacji 2024-03
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja:	Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres:	Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail:	kancelaria@gdos.gov.pl

Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2009-10
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2012-01
Data objęcia obszaru ochroną SOO:	2022-02
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	rozp. MKiŚ z dn. 14 stycznia 2022 r. w spr. soo Dolina Szeszupy (PLH200016)

2. POŁOŻENIE OBSZARU

[Powrót](#)

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

Długość geograficzna
22.9659

Szerokość geograficzna
54.3228

2.2. Powierzchnia [ha]:

1701.35

2.3. Obszar morski [%]

0.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2 Nazwa regionu

PL34	Podlaskie
------	-----------

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (99.08
%)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

[Powrót](#)

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
3140			0.85		M	B	C	B	C
3150			99.53		M	A	C	A	A
3260			5.1		M	A	C	A	A
6210			0.85		M	C	C	B	C
6510			70.6		M	B	C	C	C
7230			18.71		M	A	C	B	B
9170			8.51		M	B	C	B	C
91D0			40.83		M	B	C	B	B
91E0			33.18		M	A	C	B	B

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunki			Populacja na obszarze								Ocena obszaru			
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Min	Maks		C R V P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie
A	1188	Bombina bombina			p	251	500	cmale	C	M	C	B	C	B
M	1337	Castor fiber			p	26	50	i	C	M	C	A	C	B
P	6216	Hamatocaulis vernicosus			p					M	C	B	C	C
F	1096	Lampetra planeri			p	501	1000	i		M	B	B	A	A
I	1042	Leucorrhinia pectoralis			p	26	100	i		G	C	A	C	A
P	1903	Liparis loeselii			p	250	250	i		M	C	A	C	B
M	1355	Lutra lutra			p	2	5	i	C	M	C	B	C	B
P	1528	Saxifraga hirculus			p	501	750	i		M	B	B	C	B
I	1032	Unio crassus			p	1000	1000	i	P	M	C	B	C	B
I	1014	Vertigo angustior			p	10000	10000	area		M	C	B	C	B
I	1013	Vertigo geyeri			p	10000	10000	area		M	B	B	A	A

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N10	3.5
N07	4.58

N06	5.93
N16	12.4
N17	2.67
N19	8.26
N12	62.67
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Dolina Szeszupy położona jest na Pojezierzu Wschodniosuwalskim, stanowiącym część Pojezierza Litewskiego. Rzeką Szeszupa, stanowiącą lewobrzeżny dopływ Niemna, przepływa przez pogranicze dwóch mikroregionów: Garbu Wiżajn i Wzgórz Jeleniewskich. Pod względem administracyjnym obszar Dolina Szeszupy leży na terenie gminy Rutka -Tartak i, w niewielkim stopniu, Jeleniewo, w powiecie suwalskim (woj. podlaskie).

Obszar ten charakteryzuje się młodoglacjalnym krajobrazem z znacznym nagromadzeniem polodowcowych form terenu - jezior wytopiskowych, kemów itd. Liczne wcięte formy terenu powodują, że występują tu liczne przecięcia warstw wodonośnych, co skutkuje obecnością rozległych obszarów źródliskowych wraz z towarzyszącymi im bagiennymi lasami i torfowiskami. Źródła Szeszupy znajdują się koło osady Turtul na terenie Suwalskiego Parku Krajobrazowego (SOO Ostoja Suwalska). W południowej i środkowej części obszaru Dolina Szeszupy, rzeka Szeszupa płynie początkowo głęboko, później nieznacznie wcięta doliną, przecinając w sąsiedztwie wsi Lizdejki i Pobondzie tereny sandrowe porośnięte borami mieszanymi. Ma tam charakter podgórski, o wysokim stopniu naturalności - charakteryzuje się wartkim nurtem i żwirowym dnem. Koryto przegradzają liczne zwalone pnie drzew. Koło wsi Pobondzie, rzeka przepływa przez największe w granicach obszaru jezioro - Pobondzie (pow. 53,1 ha), o genezie wytopiskowej.

W przygranicznej, silnie zabagnionej części doliny, Szeszupa zmienia charakter na nizinny. Dodatkowo, na skutek zmeliorowania tego fragmentu doliny, rzeka płynie tam uregulowanym, wyprostowanym korytem.

Mimo to, w peryferyjnych częściach doliny, a przede wszystkim w rozległej, bocznej dolinie o nazwie Rudawki, zachowały się żywe, mechowiskowe torfowiska źródliskowe. W skład obszaru wchodzi dolina dwóch większych, lewobrzeżnych dopływów Szeszupy - Potopki, o silnie zatorfionej, bagiennych dolinie, oraz Wigry, płynącej głęboko wcięta rynną. Oprócz samej doliny rzeki i jej odgałęzień, głównym rejonem występowania torfowisk, jest obszar źródliskowy rzeczki Potopki, oraz w sąsiedztwie z nim dolina z ciągiem niewielkich jezior koło wsi Potopy. Większość torfowisk nad Szeszupą, porośnięta jest bagiennymi lasami (brzeziny bagienne, źródliskowe olszyny), lub zagospodarowana jako wilgotne łąki i pastwiska. Mniejszą powierzchnię zajmują naturalne torfowiska bezleśne. Strome zbocza doliny są w wielu miejscach silnie porożciniane erozyjnie w wyniku działalności spływających wód deszczowych i roztopowych. W strukturze użytkowania dominują pola uprawne. Lesistość obszaru wynosi mniej niż 20%.

Ze względu na urozmaiconą rzeźbę i znaczne różnice wysokości (sięgające w granicach ostoi 75 m, a w jej bezpośrednim sąsiedztwie - ponad 150 m), obszar charakteryzuje się wybitnymi walorami krajobrazowymi.

4.2. Jakość i znaczenie

Dolina Szeszupy pełni bardzo istotną rolę jako ostoja siedlisk i gatunków wymienionych w Załącznikach Dyrektywy Siedliskowej. Spośród jedenastu typów siedlisk z Załącznika I, obszar ma szczególną rolę dla ochrony trzech: rzek włosienicznikowych (3260), lasów łęgowych (91E0; występujących w rzadko spotykanej formie źródliskowych lasów olszowych - 91E0-4) i torfowisk alkalicznych (7230).

Charakter rzeki włosienicznikowej ma większa część Szeszupy - od południowej granicy obszaru po rejon torfowiska Rudawki koło wsi Poszeszupie na północy. Płaty siedliska są typowo wykształcone - z udziałem włosieniczników (w tym *Batrachium fluitans*). Obszar Dolina Szeszupy pełni istotną rolę dla ochrony jego pełnego różnicowania regionalnego w Polsce. Podobnie jest w przypadku źródliskowych lasów olszowych, zajmujących największą powierzchnię w dolinie Szeszupy, Wigry oraz na torfowisku Rudawki. W granicach ostoi, w lesie Maciejki-Chrust i w jego sąsiedztwie, zachowały się doskonale wykształcone płaty tego siedliska w bardzo rzadkiej postaci, rozwijającej się na złożu martwicy wapiennej. O unikatowej wartości tych płatów świadczy masowe występowanie w runie skrzypu olbrzymiego *Equisetum telmateia* - gatunku znanego z północno-wschodniej części kraju dotychczas zaledwie z jednego stanowiska nad jez. Jaczno w Suwalskim Parku Krajobrazowym. W niektórych płatach siedliska 91E0-4 obserwować można zjawisko soliflukcji.

Równie wyjątkowymi walorami przyrodniczymi oraz doskonałym stanem zachowania charakteryzują się mechowiska na torfowisku Rudawki (siedlisko: torfowiska alkaliczne). Ich wyjątkową cechą jest to, że rozwijają się na silnie nachylonych zboczach. W takich warunkach, trwałość procesu torfowego i nieleśny charakter możliwe są jedynie w warunkach bardzo intensywnego, stabilnego zasilania pod ciśnieniem, wodami wydobywającymi się z rozciętych warstw wodonośnych. Wody te charakteryzują się wysokim stężeniem kationów wapnia, magnezu i żelaza. O wartości mechowisk w obszarze świadczy obecność dobrze zachowanych populacji dwóch gatunków z Załącznika II "Dyrektywy Siedliskowej" (skalnicy torfowiskowej i lipiennika Loesela). Flora mchów torfowiska Rudawki charakteryzuje się obecnością wielu innych gatunków zagrożonych, zwłaszcza storczyków oraz reliktowych mchów (w tym występującego bardzo obficie chwytnikowca lśniącego *Tomentypnum nitens*).

Spośród pozostałych chronionych siedlisk przyrodniczych, na uwagę zasługują jeszcze jeziora, wykazujące znaczne zróżnicowanie - od zbiorników z podwodnymi łąkami ramienicowymi (3140), poprzez typowe jeziora eutroficzne (3140), do otoczonych torfowiskami oczek wykazujących niektóre właściwości jezior dystroficznych. Spośród dziewięciu włączonych do Ostoi jezior, największą powierzchnię mają jez.

Pobondzie (53,1 ha), Potopy (20,7 ha), Białe (10,7 ha) i Samanin (6 ha). Korzystną cechą bezpośredniego otoczenia jezior, jest obecność wzdłuż linii brzegowej strefy buforowej, w postaci roślinności bagiennej i leśno-zaroślowej. Ogranicza to negatywny wpływ spływów powierzchniowych z sąsiadujących pól uprawnych.

Grądy zboczowe (9170) występujące w dolinie Wigry cechuje wysoki stopień naturalności, a na ich skrajach rozwijają się ciepłolubne zbiorowiska okrajkowe, z udziałem rzadkiego w północno-wschodniej zawiłca wielkokwiatowego *Anemone sylvestris*.

Dolina Szeszupy jest ponadto ostoją 22 gatunków roślin uwzględnionych na Czerwonej Liście Roślin i Grzybów Polski (Mirek i in. 2006) i/lub w Polskiej Czerwonej Księdze Roślin (Kaśmierczakowa, Zarzycki 2001). Fauna tego terenu wymaga badań, zwłaszcza jeśli chodzi o bezkręgowce. Spośród zwierząt kręgowych, dotychczas stwierdzono tu trzy gatunki z Załącznika II: wydrę, bobra europejskiego oraz kumaka nizinnego. Wszystkie trzy tworzą dobrze zachowane, stabilne populacje.

1377 bóbr *Castor fiber* - liczebność populacji została oceniona precyzyjniej w oparciu o badania terenowe wykonane na potrzeby sporządzenia planu zadań ochronnych. Zinwentaryzowano 14 stanowisk bobra. Populacje oceniono na 26 – 50 osobników [i].

1088 kumak nizinny *Bombina bombina* - liczebność populacji została oceniona precyzyjniej w oparciu o badania terenowe wykonane na potrzeby sporządzenia planu zadań ochronnych. Zinwentaryzowano 15 stanowisk kumaka nizinnego. Populację oceniono na 251 – 500 samców [cmails].

1355 wydra *Lutra lutra* - Liczebność populacji została oceniona precyzyjniej w oparciu o badania terenowe wykonane na potrzeby sporządzenia planu zadań ochronnych. Zinwentaryzowano 3 stanowiska, 2 – 5 osobników [i]

1032 Skójkę gruboskorupową *Unio crassus* - liczebność populacji została oceniona precyzyjniej w oparciu o badania terenowe wykonane na potrzeby sporządzenia planu zadań ochronnych. Zinwentaryzowano 14 stanowisk gatunku. Oceniono że populacja nie przekracza 1000 osobników [i].

1096 Minóg strumieniowy *Lampetra planeri* - Nowy gatunek, niewymieniony w SDF, w obszarze znaleziony na 7 stanowiskach.

Dane o gatunku pochodzą z inwentaryzacji uzupełnionej szacunkami liczebności gatunku. Jakość danych: M – dane o przeciętnej jakości.

Ocenę wielkości populacji oparto na liczbie osobników dorosłych przystępujących do tarła. Oszacowano wielkość populacji na poziomie 501-1000 osobników [i].

Dane na temat wielkości krajowej populacji są niedostępne. Oszacowano, że populacja obszaru nieścię się w granicach $15\% \geq p > 2\%$. Ocena populacji: B

Stopień zachowania cech siedliska gatunku oceniono jako dobrze zachowane. Ocena stanu zachowania: B – dobry stan zachowania.

Populacja zajmuje fragment większego, izolowanego arealu występowania gatunku w krajobrazie morenowym północno-wschodniej Polski. Ocenia stopnia izolacji: A – populacja izolowana.

Ze względu na istotne znaczenie dla zachowania gatunku na terenie kraju, oraz dobry stan zachowania nadano ocenę ogólną: A – znakomita.

1042 żółtka większa *Leucorrhinia pectoralis* - nowy gatunek w obszarze, znaleziony na 4 stanowiskach. Liczebność populacji została oceniona precyzyjnie w oparciu o badania terenowe wykonane na potrzeby sporządzenia planu zadań ochronnych. Zinventaryzowano 4 stanowisk gatunku. Oceniono że populacja mieści się w granicach $26 - 100$ osobników [i].

Żółtka większa jest gatunkiem stosunkowo liczny w skali kraju. Populacje obszaru Natura 2000 Dolina Szeszupy mieści się w granicach $2\% \geq p > 0$ i jednocześnie jest istotna dla zachowania gatunku – C. Doskonały stan zachowania cech siedliska gatunku wynika z jego typowości i optymalnego stanu. Stan zachowania: A - doskonały.

Ocena ogólna doskonała wynika z istotności obszaru dla ochrony gatunku - w obszarze występuje stabilna i liczna populacja w typowym siedlisku i jednocześnie o bardzo dobrych perspektywach zachowania. Ocena ogólna: A – znakomita.

1013 poczwarówka *Greyera Vertigo Greyeri* - gatunek niewymieniony w SDF, lecz publikowany z ostoi (Schenkova i in. 2011), potwierdzony na jednym i znaleziony na drugim stanowisku;

Zinventaryzowano 2 stanowiska gatunku. Oceniono, że powierzchnia siedlisk zajmowanych przez gatunek nie przekracza $10\,000\text{ m}^2$.

Dane o gatunku pochodzą z inwentaryzacji uzupełnionej szacunkami liczebności gatunku. Jakość danych: M – dane o przeciętnej jakości.

Wielkość populacji krajowej poczwarówki *Greyera* jest trudna do oszacowania. Na podstawie danych o wielkości populacji oszacowano, że mieści się ona w granicach $15\% \geq p > 2$. Ocena B

Stopień zachowania cech siedliska gatunku oceniono jako dobrze zachowane. Stan zachowania populacji: B – dobry.

Gatunek o charakterze reliktowym o porozrywany zasięgu składającym się z licznych wysp, występujący na obszarze kraju w silnie izolowanych populacjach. Populacja na obszarze ostoi leży na południowym, lokalnym skraju zasięgu gatunku związanego ze strefą borealną, być może różną genetycznie ze względu na długotrwałą izolację od pozostałych krajowych populacji, żyjących w południowej i południowo-wschodniej Polsce. Izolacja: A – populacja izolowana.

Ze względu na wielkość powierzchni siedliska gatunku obszar ma wybitne znaczenie dla zachowania właściwego stanu populacji. Ocena ogólna: A – znakomita.

1014 poczwarówka zwężona *Vertigo angustior* - Gatunek niewymieniony w SDF, lecz odnaleziony na 2 stanowiskach.

Zinventaryzowano 2 stanowiska gatunku. Oceniono, że powierzchnia siedlisk zajmowanych przez gatunek nie przekracza $10\,000\text{ m}^2$.

Dane o gatunku pochodzą z inwentaryzacji uzupełnionej szacunkami liczebności gatunku. Jakość danych: M – dane o przeciętnej jakości.

Wielkość populacji krajowej poczwarówki zwężonej jest trudna do oszacowania, jednak jest większa od populacji krajowej poczwarówki *Greyera*. Na podstawie danych o wielkości populacji oszacowano, że mieści się ona w granicach $2\% \geq p > 0\%$. Ocena C

Stan zachowania cech siedliska gatunku oceniono jako średnio zachowane ale mogą być przywrócone do właściwego stanu przy stosunkowo niewielkich nakładach pracy. Ocena stanu zachowania B – dobry.

Gatunek w obrębie rozległego obszaru występowania. Izolacja – C.

1528 Skalnica Totfowiskowa *saxifrage hirculus* - Liczebność populacji została oceniona precyzyjnie w oparciu o badania terenowe podczas których odnaleziono 1 nowe stanowisko gatunku (jednak precyzyjna ocena liczebności nie była możliwa ze względu na wczesny termin badań). Populacja – $501 - 1000$ [i]

Dzięki dostępnym ocenom liczebności gatunku w kraju (w oparciu o „Krajowego programu ochrony skalnicy torfowiskowej” - Pawlikowski, Jarzombkowski 2012), podwyższona została ocena populacji. $15\% \geq p > 2$.

Ocena B

Ze względu na zanikanie populacji koło wsi Poszeszupie, obniżona została ocena stanu zachowania gatunku. Stopień zachowania cech siedliska gatunku oceniono jako dobrze zachowane. Stan zachowania: B – dobry stan zachowania.

Skorygowano pierwotny błąd dla przedmiotów ochrony 1088 kumak nizinny *Bombina bombina*, 1377 bóbr *Castor fiber* oraz 1355 wydra *Lutra lutra*. Gatunki te wymieniono dwukrotnie, jako populacje osiadłe i rozrodne. Dopuszczalny jest jedynie podział na populacje rozrodne i migrujące. Ponadto populacje osiadłe

wykorzystują obszar również w celach rozrodczych. W związku z powyższym dotychczasowy podział uznano za nieprawidłowy oraz niezgodny z instrukcją wypełniania SDF. Usunięto populacje rozrodcze ww. gatunków pozostawiając populacje osiadłe.

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
M	J02.01		i
M	E03		i
M	A04.03		i
M	K02		i
L	E01.03		i
H	A04		i
L	E03.01		i
M	K02.03		i
M	K02.03		o
H	A08		i
L	F03.02.03		i
M	A07		i
M	A02		i
M	E03		o
M	J02.01		o
M	F02.03		i
M	G01.03		i
H	A01		i
L	B01		i
M	B		i
L	F03.02.03		o
M	A08		o
M	J02.01.02		i
Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
M	X		b
L	G01.01		i
H	A04		i
L	K01.01		i
M	A03		i
L	K02.04		i

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednocześnie.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj	0
	związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		99.08
Suma		99.08

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

1. Bernacki L. & Pawlikowski P. 2010. *Dactylorhiza ruthei* (Orchidaceae) w polskiej części Pojezierza Litewskiego. *Fragm. Flor. Geobot. Polonica* 17(1): 67-74. 2. Danowski J. i in. 2003 Program ochrony środowiska powiatu suwalskiego na lata 2004-2012 Zarząd Powiatu w Suwałkach (mscr.) 3. Dokumentacja Planu Zadań Ochronnych obszaru Natura 2000 Dolina Szeszupy PLH200016 w województwie podlaskim. 4. Inwentaryzacja gatunków i siedlisk Natura 2000 w Lasach Państwowych w roku 2007. 5. Krajewski Ł. 2013 mat. npbl. 6. Łachacz A. 1995 Stanowisko skalnicy torfowiskowej *Saxifraga hirculus* w dolinie Szeszupy na Pojezierzu Suwalskim. *Chrońmy Przyr. Ojcz* 51(5) 91-947. Opracowanie zespołowe 2008. Raport Wojewódzkiego Zespołu Specjalistów dotyczący projektu obszarów sieci NATURA 2000 w województwie podlaskim, wraz z warstwami wektorowymi wykazanych stanowisk. 8. Pawlikowski P. 2003-2013 mat. npbl., 9. Pawlikowski P. 2008 Distribution and population size of the threatened fen orchid *Liparis loeselii* (L.) Rich. in the Lithuanian Lake District (NE Poland). *Botanika-Steciana* 1210. Pawlikowski P. 2008 Syntaksonomiczne i siedliskowe zróżnicowanie roślinności mechowisk i minerotroficznich mszarów w polskiej części Pojezierza Litewskiego. Pr. doktorska, Wydział Biologii UW, mscr. 11. Pawlikowski P., Jarzombkowski F. 2010. Torfowiska Gór Sudawskich. – W: A. Obidziński (red.). *Z Mazowsza na Wileńszczyznę. Zróżnicowanie i ochrona szaty roślinnej pogranicza Europy Środkowej i Północno-Wschodniej*: 381-389. Polskie Towarzystwo Botaniczne - Zarząd Główny, Warszawa. 12. Pawlikowski P., Jarzombkowski F. 2012. Krajowy program ochrony skalnicy torfowiskowej *Saxifraga hirculus*. Wydawnictwo Klubu Przyrodników, Świebodzin, ss. 2013. Pawlikowski P., Jarzombkowski F. 2012. Krajowy program ochrony gwiazdnicy grubolistnej *Stellaria crassifolia*. Wydawnictwo Klubu Przyrodników, Świebodzin, ss. 1814. Jarzombkowski F., Pawlikowski P. 2012. Krajowy program ochrony lipiennika Loesela *Liparis loeselii*. Wydawnictwo Klubu Przyrodników, Świebodzin, ss. 2615. Pawlikowski P., Jarzombkowski F., Wołkowycki D., Kozub Ł., Zaniewski P., Bakanowska O., Banasiak Ł., Barańska K., Bielska A., Biereżnoj U., Galus M., Grzybowska M., Kapler A., Karpowicz J., Sadowska I., Zarzecki R. 2009. Rare and threatened plants of the mires in the intensively managed landscape of the Góry Sudawskie region (NE Poland). – *Botanika Steciana* 13: 29-36. 16. Wołjko Ł., Stańko R., Pawlikowski P., Jarzombkowski F., Kiaszewicz K., Chapiński P., Bregin M., Kozub Ł., Krajewski Ł., Szczepański M. 2012. Krajowy program ochrony torfowisk alkalicznych (7230). Wydawnictwo Klubu Przyrodników, Świebodzin, ss. 120. 17. Wołkowycki D. 1998-2008 mat. npbl.

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

[Powrót](#)

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]
PL03	0.02	PL04	99.96		

5.2. Powiązanie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie krajowym lub regionalnym:

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]
PL03	Suwalski Park Krajobrazowy	*	0.02
PL04	Pojezierze Północnej Suwalszczyzny	*	99.96

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Białymstoku
Adres:	Polska Dojlidy Fabryczne 23 15-554 Białystok
Adres e-mail:	biuro.bialystok@rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☒	Tak	Nazwa: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku z dnia 4 października 2017 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolina Szeszupy PLH200016 Link: http://edziennik.bialystok.uw.gov.pl/#/legalact/2017/3677/
☐	Nie, ale jest w przygotowaniu	
☐	Nie	

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH200016

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

☒ Tak ☐ Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)

--